

Міністерство освіти і науки України
Кам'янець-Подільський національний університет імені Івана Огієнка
Факультет іноземної філології
Кафедра англійської мови

Кваліфікаційна робота

з теми: **«ОБРАЗ ЖІНКИ В СУЧАСНОМУ АНГЛІЙСЬКОМУ
РОМАНІ: ГЕНДЕРОВАНИЙ АВТОРСЬКИЙ ВИМІР»**

Виконавець: здобувач другого
(магістерського) рівня вищої освіти
групи Ang1-M23
спеціальності 014 Середня освіта
(Мова і література (англійська) за
освітньо-професійною програмою
«Середня освіта (Англійська мова і
зарубіжна література)»

Боярський Владислав Вікторович

Керівник: Марчишина А.А.
доктор філологічних наук,
професор,
завідувач кафедри англійської мови

Рецензент: **Стахнюк Н.О.**,
кандидат філологічних наук,
доцент, завідувач кафедри
слов'янської філології та загального
мовознавства

Кам'янець-Подільський – 2024 рік

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ	6
1.1. Поняття гендеру, стереотипу та гендерного стереотипу	6
1.2. Поняття образу в текстах художньої літератури	13
1.3. Образ персонажа та його особливості.....	20
Висновки до розділу 1	25
РОЗДІЛ 2. ВЕРБАЛІЗАЦІЯ ЖІНОЧОГО ОБРАЗУ	28
2.1. Гендерні стереотипи і способи їх вербалізації	28
2.2. Мовні засоби вираження гендерних стереотипів у текстах художніх творів	38
Висновки до розділу 2	49
РОЗДІЛ 3. ОСОБЛИВОСТІ ЖІНОЧОГО ОБРАЗУ В РОМАНІ СОФІ КІНСЕЛЛИ «ПАМ'ЯТАЄШ МЕНЕ?»	52
3.1. Мовні засоби формування жіночого образу в романі Софі Кінселли «Пам'ятаєш мене?».....	52
3.2. Стилiстичні прийоми створення жіночих образів у романі Софі Кінселли «Пам'ятаєш мене?».....	65
Висновки до розділу 3	74
ВИСНОВКИ	77
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	82

ВСТУП

Актуальність. Образ жінки в літературі завжди відігравав ключову роль у відображенні суспільних норм, очікувань та цінностей. У класичному та сучасному англійському романі жіночі персонажі часто стають центром уваги, втілюючи різноманітні аспекти гендерної ідентичності та соціальних ролей. Гендерований авторський вимір досліджує, як письменники різних епох і жанрів трактували жіночі образи, які стереотипи та культурні уявлення впливали на їх створення, а також яким чином ці образи еволюціонували з часом.

У класичних англійських романах, таких як твори Джейн Остін чи Шарлотти Бронте, жінки часто зображуються через призму соціальних очікувань та обмежень, які накладає на них патріархальне суспільство. Автори використовують своїх героїнь для критики або підтримки чинних норм, створюючи багатогранні портрети, які відображають як внутрішні переживання, так і зовнішні конфлікти. У сучасних англійських романах, навпаки, жіночі образи більш складні та різноманітні, відображають ширший спектр досвіду та ідентичностей.

Дослідження гендерованого авторського виміру в англійському романі дозволяє зрозуміти, як літературні твори відображають і впливають на суспільні уявлення про жінок. Це також дає можливість виявити, як змінюється роль жінки в літературі відповідно до змін у соціальному контексті та культурних цінностях. Аналізуючи твори різних авторів і епох, ми можемо побачити, як літературні образи жінок служать дзеркалом для розуміння ширших соціальних і культурних процесів.

У сучасній українській лінгвістиці є низка праць, присвячена гендерним стереотипам (Л. Ставицька, О. Чуєшова, К. Левченко, Ю. Мельник, О. Мороз, Т. Сукаленко, Г. Губарева, Ю. Андрійченко, Т. Кравець, О. Кісь) та гендерній ідентичності (А. Марчишина). О. Забужко, Н. Гриняк, Н. Гапон, І. Грабовська,

Т. Марценюк розглядали гендер у контексті психології, соціології, філософії та літературознавства.

Мета дослідження – встановити особливості вербального представлення жіночого образу в романі Софі Кінселли «Пам'ятаєш мене?».

Завдання дослідження:

- окреслити розуміння понять гендеру, стереотипу та гендерного стереотипу;
- встановити зміст поняття образу в текстах художньої літератури;
- виявити мовні засоби вираження гендерних стереотипів;
- визначити мовні засоби формування жіночого образу в романі Софі Кінселли «Пам'ятаєш мене?»;
- виокремити стилістичні прийоми створення жіночих образів образу в романі Софі Кінселли «Пам'ятаєш мене?».

Об'єкт дослідження – мовні засоби творення жіночих образів у художньому творі.

Предмет дослідження – лексичні, стилістичні засоби формування жіночого образу в романі Софі Кінселли «Пам'ятаєш мене?».

Матеріал дослідження – текст роману Софі Кінселли «Пам'ятаєш мене?».

Методи дослідження:

- метод наукового спостереження (для отримання первинної інформації та формування емпіричних тверджень про об'єкт і предмет дослідження);
- метод суцільної вибірки (для виокремлення гендерних позначень у контексті їх вжитку);
- контекстологічний аналіз (для виявлення реалізованих лексичними одиницями значень);
- стилістичний аналіз (для встановлення стилістичного потенціалу гендерних позначень);

- метод кількісних підрахунків та елементи статистичного методу (для обчислення результатів дослідження та їхнього увірогіднення)

Структура роботи. Робота складається зі вступу, трьох розділів з висновками до кожного з них, висновків, списку використаних джерел.

ВИСНОВКИ

Отже, гендерні дослідження виявляють важливість взаємозв'язку між мовними явищами та гендерними факторами, а також розкривають широкий спектр питань, пов'язаних із впливом гендеру на мовну поведінку та використання мови. Дослідження показують існування чоловічих і жіночих мовних варіантів, що відрізняються у вимові, словотворчих ресурсах, граматичних формах та частотності використання мовних засобів. Гендерні відмінності у мовній поведінці виявляються не лише через стать, але й через комунікативну ситуацію, соціальний та професійний статус, вік та етнічну приналежність. Дослідження цих аспектів допомагає краще зрозуміти соціальну динаміку та культурні особливості різних суспільств.

У сучасних дослідженнях образ вважається живим організмом, спроможним найкращим чином відтворити буття. Існує два підходи до вивчення художнього образу: як мовного явища та як складного конструкту, що включає різноманітні образно-виражальні властивості та внутрішні елементи. Художній образ не обмежується мовними засобами і включає елементи позамовної образності, що додають глибину та змістову ємність тексту. Отже, художні образи є не лише мовними конструкціями, але й складними вираженнями ідей, емоцій та світогляду авторів, що додає текстам глибину та багатогранність.

Образи дозволяють авторам виразити свої ідеї, розвивати теми та розкривати «образ персонажа». Їх значення може переймати загальнолюдську символіку або відображати індивідуальність автора та його сприйняття світу.

Образ персонажа охоплює зовнішність, мову, поведінку, інтереси, внутрішній світ і соціальні відносини. Важливими засобами формування образу є тропи, які надають мові образності та емоційності і дозволяють індивідуалізувати персонажів. Однак, образ художнього тексту також формується у світі фантазії автора, що веде до концепції авторської маски або позиції «незнання», яка вплинула на літературу з епохи Відродження до

сучасного постмодернізму. У створенні образів-персонажів ключову роль відіграють типізація та індивідуалізація.

Образи-персонажі можуть ґрунтуватися на реальних людях, проте вони є не прямим відтворенням, а художньо переосмисленими феноменами. Структура образу-персонажа охоплює такі компоненти, як вчинки, портрет, мовлення, монологи, участь у діалогах, ставлення до нього інших персонажів і висловлювання про нього. Засоби індивідуалізації образу включають характерно забарвлене мовлення, звички, зовнішній вигляд, манери та особливі здібності.

Гендерні стереотипи відіграють важливу роль у суспільному житті, формуючи світогляд, поведінку та взаємодію між індивідами. Вони включають узагальнені уявлення про те, якими повинні бути чоловіки та жінки, які риси характеру та поведінки їм притаманні, а також які соціальні ролі вони мають виконувати. Ці стереотипи залежать від культурних, історичних та соціальних факторів, що змінюються у різних суспільствах та в різні історичні періоди. Вивчення гендерних стереотипів у літературі дозволяє глибше зрозуміти їхню сутність, динаміку та причини змін у діахронічному аспекті, а також виявити особливості мовлення персонажів, зважаючи на їхні соціально-психологічні характеристики.

Аналіз гендерних стереотипів через мову є важливою частиною цього дослідження. Мова є потужним засобом як відображення, так і формування суспільних норм і цінностей, тому вивчення мовних засобів, які використовуються для вербалізації гендерних стереотипів, дає змогу краще зрозуміти їх сутність та вплив на суспільство. Гендерні стереотипи в мові проявляються через використання певних слів, виразів, фразеологізмів, а також стилістичних і риторичних прийомів.

У жіночому мовленні частіше використовуються модальні елементи, інтенсифікатори та емоційно забарвлені засоби, що відображає значущість емоційних оцінок та прагнення пом'якшувати висловлювання. Чоловіче мовлення характеризується більшою конкретністю та раціональністю оцінок,

акцентом на серйозних питаннях і схильністю до вживання термінів і професіоналізмів. У той час як жінки часто використовують колективні займенники для підкреслення спільності й соціального зв'язку, їх мовлення може виглядати невпевненим через часте застосування деінтенсифікаторів або незавершених речень, хоча ці елементи виконують конкретні комунікативні функції.

Способи репрезентації жіночих стереотипів у сучасній англійській літературі демонструють значну різноманітність, відображаючи глибокі відмінності у представленні чоловіків та жінок. Гендерні відмінності у зображенні поняття «сучасна жінка» проявляються на лексичному, синтаксичному та семантичному рівнях. На лексичному рівні жіночі образи часто пов'язані зі словами та фразами, що підкреслюють традиційні ролі та стереотипи, такі як емоційність, краса та залежність. На синтаксичному рівні жінки часто постають як об'єкти дії у пасивних конструкціях або через зменшувально-пестливі форми, що підкреслюють їхню слабкість чи підпорядкованість. Семантичний рівень демонструє фокус на характеристиках, пов'язаних з емоційністю, турботою та красою, а також використання стереотипних метафор, що асоціюють жінок з крихкістю.

Аналіз літературних творів з гендерного підходу дозволяє глибше зрозуміти сутність гендерних стереотипів конкретного історичного періоду, простежити їхню динаміку та причини змін у діахронії. Це виявляє гендерно марковані особливості мовлення персонажів з урахуванням їхніх соціально-психологічних характеристик, що є важливим для розвитку гендерних досліджень і науки загалом.

Основні аспекти мовної репрезентації гендерних стереотипів включають виявлення та опис гендерних стереотипів у літературних текстах, визначення мовних засобів для їх репрезентації та аналіз функцій, які ці стереотипи виконують у текстах. Жіноче мовлення характеризується використанням оцінних слів, вигуків, модальних дієслів, а також різних синтаксичних форм,

що акцентують на емоційності, чутливості та виразності. Чоловіче мовлення, навпаки, характеризується агресивністю, лаконічністю і почуттям переваги.

Сучасна література часто звертається до теми гендерної ідентичності та її відображення у мовленнєвих практиках. Роман Софі Кінселли «Пам'ятаєш мене?» є яскравим прикладом того, як мовні засоби можуть формувати образи персонажів і впливати на сприйняття їхнього характеру читачами. У цьому творі мовні засоби використовуються для створення та підкреслення жіночого образу головної героїні, що дозволяє заглибитися в складний процес формування особистості через мову.

Образ сучасної жінки в романах Софі Кінселли є комплексним і багатограним. Авторка детально розкриває зовнішність, внутрішній світ, оточення та взаємини героїнь з іншими персонажами через наратив від першої особи. Це створює враження, ніби читачі переживають події разом із головними героїнями, відчуваючи їх емоції. Неформальна атмосфера наративу підсилюється використанням сленгів і розмовних виразів, що додає тексту живості та дозволяє краще зрозуміти внутрішній світ персонажів. Сучасна жінка в цих романах поєднує красу, доглянутість, успішність у різних сферах життя та приділяє значну увагу своєму зовнішньому вигляду, що є важливим аспектом її соціального успіху.

Аналіз роману Софі Кінселли «Пам'ятаєш мене?» показує, що авторка використовує різноманітні мовні засоби для створення жіночого образу. Кожен з виявлених елементів відіграє важливу роль у формуванні багатогранного і реалістичного образу героїнь. Використання прислівників, вступних фраз, займенника "we", вигуків, окличних, питальних речень і модальних дієслів у минулому часі допомагає створити відчуття плину думок, емоційності та безпосередності, що сприяє глибшому розумінню внутрішнього світу персонажів і їхніх взаємодій з оточуючими.

Таким чином, серед мовних засобів формування жіночого образу в романі Софі Кінселли «Пам'ятаєш мене?», ми виокремили наступні: прислівники

(18%); вступні фрази (24%); займенник "we" (8%); вигуки (12%); оклики (13%); питальні речення (10%); модальні дієслова в минулому часі (15%).

Такий багатий мовний арсенал дозволяє авторці створити живий, автентичний і динамічний наратив, який залучає читача і дозволяє йому повністю зануритись у світ героїнь. Ці мовні засоби не тільки підсилюють емоційний вплив роману, але й допомагають краще розкрити особистості героїнь, їхні переживання, думки і почуття, створюючи повноцінний і реалістичний жіночий образ.

У романі Софі Кінселли «Пам'ятаєш мене?» стилістичні засоби, що формують образ головної героїні, в основному складаються з гіпербол. Велику частину текстів складають саме гіперболи, які використовуються для підкреслення драматичності та інтенсивності емоційних станів героїні. Гіперболи допомагають створити сильний ефект, акцентуючи увагу на екстремальних переживаннях персонажа.

Порівняння та метафори також відіграють важливу роль у формуванні образу героїні, доповнюючи і розширюючи контекст її внутрішніх переживань. Порівняння використовуються для створення візуальних і чуттєвих образів, які допомагають читачеві краще зрозуміти стан героїні, тоді як метафори додають глибини та виразності її емоціям.

В цілому, гіперболи складають 56% усіх стилістичних засобів, що свідчить про їхню домінуючу роль у створенні драматичного і емоційного контексту. Порівняння займають 27,5%, а метафори – 16,5%. Ці стилістичні прийоми разом формують багатогранний і виразний образ головної героїні, надаючи їй особливу глибину і складність у контексті роману.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Агеева В. Жіночий простір: феміністичний дискурс українського модернізму. Київ : Факт, 2008. 360 с.
2. Александрова Г., Богданова М., Співак І. Особливості української історичної прози ХХ століття. Донецьк : Юго-Восток, ЛТД, 2008. 225 с.
3. Алексеева Г. В. Маскулінність/фемінність як чинник особистісної самоідентифікації у юнацькому віці. *Соціологія*. 2005. С. 9–19.
4. Андрійченко Ю. В. Гендерна маркованість одиниць мови. Проблеми семантики, прагматики та когнітивної лінгвістики : зб. наук. пр. Київ. нац. ун-т імені Тараса Шевченка. Київ, 2011. Вип. 20. С. 3–9.
5. Антоненко Т. Поетика художньої прози Валентина Чемериса : дис. ... канд. філол. наук : 10.01.01. Старобільськ, 2016. 201 с.
6. Антоненко Т. Типологія жіночих образів у прозі В. Чемериса. *Вісник Запорізького національного університету*. Філологічні науки. 2012. № 4. С. 9–11.
7. Башкирова О. Гендерні художні моделі сучасної української романістики : дис. ... д-ра філол. н.: 10.01.06, 10.01.01. Київ : НПУ ім. Бориса Грінченка, 2019. 464 с. URL : https://shron1.chtyvo.org.ua/Bashkyrova_Olha/Henderni_khudozhni_modeli_suchasn_oi_ukrainskoi_romanistyky.pdf?
8. Бистров Я., Шуляр С. Інтерпретація гендерних стереотипів у тексті роману Джейн Остін «Гордість і упередження». *Вісник Запорізького національного університету*. Філологічні науки. № 2. 2009. С. 8–11.
9. Визначення художнього образу. Матеріали для Нової української школи – планування, розробки уроків, дидактичні та методичні матеріали. 2016. URL: <http://www.ukrlit.net/info/criticism/image.html>.
10. Волик А.В. Філософський, психологічний, художній та публіцистичний образи: сутність понять. *Science and Education a New Dimension. Humanities and Social Sciences*. VII(32). 2019. С. 79–84.

11. Галич О., Назарець В., Васильєв Є. Теорія літератури: Підручник. Київ: Либідь, 2007. 488 с.
12. Галустьян Ю. М., Новицька В. П. Деякі аспекти гендерної ідентифікації та соціалізації особистості. *Український соціум*. 2004. № 1(3). С. 7–13.
13. Гендерна рівність і недискримінація: посібник для експертів і експерток аналітичних центрів. URL: https://www.naiu.kiev.ua/files/zakon_ukr/gender/Martsenyuk_Gender_and_non_discrimination_.pdf
14. Гнатенко К. І. Проблеми вивчення художнього образу в літературному творі. *Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського*. Серія: Філологічні науки. 2016. №1. С. 59–64.
15. Гончар Ю. Посібник пресової практики з гендерної перспективи. Рівне: видавець О. Зень, 2015. 200 с.
16. Горностай П. П. Гендерна соціалізація та становлення гендерної ідентичності. *Основи теорії гендеру*: навчальний посібник. Київ : К.І.С., 2004. С. 132–157.
17. Демська-Будзуляк Л. Гендерна інтерпретація жіночих та чоловічих образів в українській літературі кінця XIX – початку XX ст. (новелістика, драматургія). *Слово і час*. 2005. № 4. С. 10–17.
18. Забарний О.В. Психологічна характеристика образу-персонажа: навчально-методичний посібник. Ніжин: ПП Лисенко М.М., 2015. 76 с.
19. Карпенко Н. Вербалізація зовнішнього портрета жінки в художньому дискурсі П. Загребельного. *Лінгвістичні дослідження. Зб. наук. пр. ХНПУ імені Г. Сковороди*. 2013. Вип. 35. С. 161–167.
20. Карпенко Н. Вербалізація концепту жінка в дискурсі П. Загребельного : автореф. дис. ... канд. філол. наук : 10.02.01. Харківський нац. ун.-т ім. В. Каразіна. Харків, 2012. 24 с.
21. Кириченко О. О. Категорія художнього образу як проблема естетичного освоєння світу в процесі творчої діяльності студентів художньо-графічного відділення. *Наукові записки*. Серія: педагогічні науки. 2016. № 147. С. 77–82.

22. Коваленко К. Усвідомлення гендерних стереотипів в «життєвих сценаріях» як можливості створення гармонійної сім'ї. Київ: Основи, 2007. 199 с.
23. Крочук М.І. Гендерна рівність як складова загального принципу рівності. Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. 2011. № 4. С. 464–471.
24. Крупа М. П. Лінгвістичний аналіз художнього тексту. Тернопіль : Підручники і посібники, 2008. 432 с.
25. Купцова Т. Концепт фемінінності в творчості Володимира Винниченка в контексті дослідження проблем гендерної рівності. Українознавчий альманах : спецвипуск. Київ ; Мелітополь, 2010. С. 28–33.
26. Левченко О., Бутельський Я. Гендерні особливості української художньої прози (за даними аналізу частотності колокацій у текстах 60-80-х та 2000-х років) ХХ-ХХІ століття: жанрово-стильові й лінгвістичні метаморфози в українській мові та літературі: монографія. Оломоуць, 2016. 322 с.
27. Малахова О. А. Гендер у сучасній українській лінгвістиці : джерела й перспективи. Гендерна освіта – ресурс розвитку паритетної демократії : зб. матеріалів Міжнародної наук.-практ. конф., 27-29 квітня 2011 р. Тернопіль, 2011. С. 366 – 369.
28. Маслова Ю. П. Мовна репрезентація гендеру. Наукові записки. Серія «Філологічна». Острог : Вид-во НАУ «Острозька академія», 2009. Вип. 12. С. 224–233.
29. Мельник Т. М. Гендер як наука і навчальна дисципліна. *Основи теорії гендеру*: навчальний посібник. Київ: К.І.С., 2004. С. 10–30.
30. Мельник Ю. Об'єктивація гендерних стереотипів у сучасній лінгвістичній науці. *Вісник Житомирського держ. ун-ту. Філологічні науки*. Вип. 45. 2009. С. 110–114.
31. Меніг Л.В., Додонов Р.О. Міфологічні витоки гендерної ідентичності. *Науковий часопис НПУ імені М П Драгоманова*. Серія 12. Психологічні науки 2019. Вип. 41 (54). С. 54–64.

32. Михайленко В. М. Теорія твору й тексту: навч. посіб. Київ : Паливода А. В., 2013. 256 с.
33. Наливайко Д. С. Сучасна літературна компаративістика: стратегії і методи. Антологія. Київ : ВД «Києво-Могилянська академія», 2009. 488 с.
34. Нелюба А. М. Інноваційні зрушення в українському жіночому словотворі. Лінгвістика. 2011. № 2 (23). С. 49–59.
35. Осіпова Т. Ф. Вербалізація маскулінних і фемінних стратегій і тактик невербальної комунікації. Лінгвістичні дослідження. № 38. 2014. С. 188–194.
36. Основи теорії гендеру : навч. посіб. Київ: К.І.С., 2004. 536 с.
37. Особливець О. Базові засади феміністичної лінгвістики як одного із напрямків сучасних гендерних досліджень. *Філологічні науки*. 2008. Вип. 45. С. 302–305.
38. Пітерська О.В. Художній образ у сучасному науковому дискурсі. *Філологічні науки*, 2020. № 32. С. 49–53
39. Романенко В. Гендерні стереотипи в українських та англійських народних чарівних казках. *Філологічні студії: збірник наукових статей студентів філологічного факультету*. Одеса: ОНУ ім. І.І. Мечникова, 2013. Вип. 4. С. 114–118.
40. Сепір Е. Чоловічий і жіночий варіанти мови в мові яна. Вибрані праці з мовознавства та культурології. 1993. С. 455–461.
41. Ситченко А. Літературознавчі засади осягнення художнього образу. *Українська література в загальноосвітній школі*. 2006. № 8. С. 7–11.
42. Степанова Е. Р. Сутність та походження поняття «гендер». *Сучасні проблеми управління підприємствами: теорія та практика*. 2017. С. 1–2.
43. Ткаченко А. В. Художній образ як ключове поняття в естетичному вихованні. *Наука і освіта*. 2016. № 12. С. 63–67.
44. Ференц Н. С. Теорія літератури і основи естетики : навч. посіб. Київ : Знання, 2014. 511 с.
45. Філоненко С. О. Гендерний дискурс сучасної української масової літератури : автореф. дис. ... д. філол. наук: 10.01.06, 10.01.01. Київ, 2013. 38 с.

46. Храбан Т. Є. Теоретичне осмислення концепту «жінка» у лінгвістиці. Проблеми семантики, прагматики та когнітивної лінгвістики : зб. наук. пр. Київ, 2014. Вип. 25. С. 473–481.
47. Черевченко О. М. Лінгвістичні аспекти аналізу поетичного тексту : неокласичні виміри. Умань : ВІЗАВІ, 2012. 235 с.
48. Шевченко Л.О. Гендер у психологічних та соціальних дослідженнях: навчальний посібник. Київ, 2015. 148 с.
49. Щепанська Х. А. Мовний образ, концепт, вербальний символ та їх функціонування в художньому тексті. *Лінгвістичні дослідження*. 2012. Вип. 33. С. 66–71.
50. Шиліна А.Г. Про зміст терміна «гендер». Уповноважена освіта – шлях в третє тисячоліття: міжнар. наук.-практ. конф., 19-23 груд. 1999 р. Київ : Бланк-Прес, 2000. С.126–129.
51. Якимчук Б. А. Образ в структурі творчої діяльності. Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини. 1998. №5. С. 5.
52. Яценко О. Типологія жіночих образів Козацької доби в українській літературі. *Молода наука–2012*. 2012. Т. 5. С. 245–251.
53. Cameron D. Theoretical Debates in Femenist Linguistics: Questions of Sex and Gender. *Gender and Discourse*. London: Sage, 2007. P. 21–37.
54. Coates J. Gossip revisited language in all–female groups. *Women in Their Speech Communities*. Longman Inc., 1998. P. 94–123.
55. Edwards J. language and identity: key topics in sociolinguistics. New York: Cambridge University Press, 2009. 314 p.
56. Key M. R. Male/Female Language. New Jersey, Metuchen : Scarecrow Press, 1975. 195 p.
57. Matthews J. L., 2007 Hidden sexism: Facial prominence and its connections to gender and occupational status in popular print media. *Sex Roles*. 2007. № 57. P. 515–525.
58. Lakoff R. Language and Woman's Place. Cambridge University Press, 1995. P. 53–54.

59. Williams J., Best D. Measuring Sex Stereotypes. A Multinational Study. Newbury Park: Sage Publications, 1990.

ДЖЕРЕЛО ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

60. Kinsella S. Remember Me? URL:
<https://litlife.club/books/126799/read?page=1>